Wööbsus, Räpina kihelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu pääwal, Nigula-laat. 2) 6mal Jõulu-kuu pääwal.

Wõrru-linnas: 1) 7mal Nääri-kuu pääwal, lina-laat. 2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur saksa laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laat. 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laat. 6) 24mal Mihkli-kuu p., Mihkli-laat. 7) 7mal Wiina-kuu p., lina-laat. 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laat.

Narwa-lin peab lina, weikse ja hobuse-laata 6mast kunni 10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20mast kunni 23ma Mihkli-kuu pääwani.

Üks tark poeg rõmustab issa, agga halp poeg on omma emmale mele-härmiks.

Õpp. Sann. 10 p., 1 s.

Terre, armsad Eesti wennad ja öed, mönne aja pärrast, same jälle ühhe teisega jutto ajada. Üks aasta on möda läinud, ilma et meie teine teist nähha ja kuulda saime. Kudda siis Teie tännini ollete ellanud? kas ollete ikka hea terwise jures olnud, ja kas on Jummal teile siggidust ja önnistust annud? Noh! millal kül meie pattused rahhul olleme? meie tahhaksime ikka rohkem ja parremad sada, kui armas taewane Issa meie heaks on seadnud. Mõistame siis kohhut isse enese peäle et ni tännamatta olleme, ja wõttame

se kindel nõu, eddespiddi mitte ni tuimad olla, waid keik, mis Önnisteggia meie ossaks meile jäggab, kiites ja tännades wasto wõtta, olgo sedda pisfut ehk paljo. Ei innimenne ella mitte selle läbbi et temmal paljo warra ja rikkust on, waid ennam, et ta Jummalad armastades tedda ei unnsta ja temma pühha käsko ei pölga.

Tännawa tahhan ma teid ühhe teise tallomehhega tuttawaks tehha, ühhe mehhega, kedda teie kül mitte ennam nähha ei sa, sest temma on jubba ammu ma-muldas hingamas; agga temma mälles-tus on weel rahwa seas, kus temma kaua ellas, ja mönda head teggi. Se mees olli ue-perre Maddis, kulus omma wisaka ja Jummala kart-likko ello läbbi. Temma lastest nüüd tulleb meil räkida.

Maddisel olli kaks poega ja kolm tüttart. Po-jad kaswasid surest, ja issa panni neid pöllo töle. Wannem tüttar läks, kui kahhekümne aastaseks sai, mehhele, noremad ollid emma abbiks koddo maeas. Maddisse wäimees olli sealsammas küllas mölder, üks aus ja nõukas mees, kes tännapäwani weel ellab, ja omma liggimeste heaks ja Jummala auks mönda jädawad tullo keige küllale pakkund. Temma ehhitas omma kulloga ühhe koli maea ülles, kus küllа sapsed sawad luggema ja kirjotama öppetud. Sest mehhest meil ep olle ennam räki-mist, sest temma eest kostab ta ello wiis ja kombed